

Σχόλια. Οτω;δοθιλωι.] α πορολιως παζει, κη τω Α
πα Γαλακονι και εμοιον η προς τον πατερα αμορφως ημ-
φισμυρον πλω καινικλω και αναρμωσως, κη το σκορο-
δον πα δοθιλωι, αναρμωσον εις θεραπειαν. δοθιλωι ζ,
φύμα φλυκτανη εομοσ.

CHRIST. Δοθιλωι σκοροδον] Hoc mihi vi-
detur Prouerbiale, quod vsurpari potest in rebus
disconuenientibus proinde vt Humano capiti cer-
uix equina. Quæ enim medicina magis αναρμω-
σος furunculo quàm allium plenum acrimoniae,
& phlyctenas potius, facturum quàm medicatu-
rum. Miror si à Paræmiographis hoc sit præteri-
tum qui multa non prouerbialia inculcarunt in
farragine suam.

Σχόλια. Σαυλοπαρωκτιαν.] Γαλευειν τον παρωκτον.
Γυλον δε το κουφον.

CHRIST. Λόγους σεμνοὺς] Rectè ergo
Horatius in Poëtica cū de fabula Lamia puerum
aluo extrahentis verba facit, ait hæc non placere
viris grauibus πολυμαθεσι κη δεξιοις, nam Cen-

Ενεϊνον, ως ετω ποτ' λω μυς κη γαλη.
Bde. Ω σκαγε κα παιδευτε Θεοχνης εφη
Γαλο παρολογω κη ταυτα λοιδορουμυθ,
Μυς κη γαλας μελλεις λεγαν εν ανδρασι;
Φι. Ποιους πινασ δε χη λεγαν; Bde. μεγαλο-
παρωεις.

Ως ξυσεθεωρεισ Ανδρουκλει κη Κλεισθenei.
Φι. Ερω ζ τεθεωρηκα πωποτ' εδαμου,
Πλω εις παρον, κη ταυτα δυ οβολω φερον.
Bde. Αλλ ουδ λεγαν χη σ' ως εμχετο γ' αυ-
πηκα

Εφραδιων παγκρατιον ασειωνδα καλωσ.
Ηδη γερονων κη πολιδσ, εχρον δε τω
Πλωραυ βαρυτατω, κη χρεασ λαχονασ τε κη
Θωρακ' αφισον. Φι. παυει παυ' εδεν λεγασ.
Πωσ δ' αν μαχεσαστο παγκρατιον θωρακ' ε-
χων;

Bde. Ουτωσ Δηγηιδσ νομιζασ οι θρωι,
Αλλ' ετερον ειπε μοι παρ ανδρασι ξενοις
Πινων, σεαυτε, πτιον αν λεξασ δουκεισ
Επι νεοτητεσ ερρον ανδρικωτατον.
Φι. Ενεϊν' εκειν' ανδρειοτατον γε τω εμυθ,

Σχόλια. Μυς κη γαλη,] προς πλω συνηθεσαν οτι
μυθον παροετατον ετωσ οζ λω γερων κη γεωσ, κη Πλα-
ταν εν Φαδρω, λω ετω παισ μαλλον ζ μερακισουσ, τε-
τω δ' η αν ερασαι πανυ πολλοι, αλλωσ, αρχη μυθεσ.
τω ζ προς το κατ' οικιαν ειρημυρον πα Bdeλυκλεωνι οιο-
μενοσ πα μυθαειων αυτων λεγειν.

CHRIST. Ποτ' λω μυς κη γαλη] Pro λω πο-
τέ. Sic enim ferè semper fabulas ordiebantur, vt a-
pud Clementem in Stromatis Callimachi in Mi-
miambis exstat hæc fabula tribus constans Cho-
riambis Ην κεινοσ οωιαυθεσ η ποτε Πινον, και τ' οω
θαλασση, ε το τετραποωσ, ετωσ Εφθεγρεθ' ως οπη-
λοσ ο πορομηθειοσ. Id est Fuit annus olim quo volu-
cris & piscis Currens in æquor, quadrupesque
terrestris Loqui solebat limus vt Prometheus.
Festiuè autem Philocleon hanc fabulã incipit de
Mure & fele animalculis domesticis, quia Bdely-
cleon, referri postulabat λόγασ ησ κατ' οικιαν.

turia seniorum agitant expertia frugis, inquit, vb̄
per seniores, viros serios & graues intelligit, &
agitare dixit quod Græci ελξιν vel ελαειν, id est
abigunt & fugiunt. Itaque locus hic apud Scho-
liastam deculpatur & κελιασαι, quia Lamiam quæ
nulla est supponit & fingit, velut & quod inquit
de Cardopione & eius matre. De quo amplius
quærendū (vt de Salacone ait Rhodiginus) cen-
set, cū nulla apud Comicos eius sit mentio, sed
Ancyliomis, qui matrem suã hac affecerit iniuria.
Nam subauditur ετυφεν. Fortassis autem hæc sunt
mendosa (sanè quidem lex metrica in καρδοπιων,
nisi geminetur τοω) & fabula fuit παρ καρδοπου &
μακτρασ.

Σχόλια. Πρωτον μω, ως η Λαμία.] οτι εκ ουαν τ
Λαμιαν εσπιθεται, διο το χ. τουτ ζ εν μυθα λεγεται,
Καρδοπιων.] κη τουτ αρχη μυθε. Διδυμοσ ο Καρδο-
πιων ζητητιοσ εδαμω κωμωδεται. αλλ' Αγκυλιων,
οπι πα πλω μυτερα κατωσ διατιθεται. λειπει δ' ετυ-
φεν.

Teneo hanc, vt olim felis atque mus simul.
BD. O stulte & imperite, (Theogenes ait
Conuiciatus colligenti stercora)
Virisne mures atque feles obiicis?
PH. Quas ergo vis narrationes? BD. nobiles.
Spectacula vt tua cum Androcle & Callisthe-
ne.

PH. At nusquam spectasse me ludos scio
Nisi in Paro, idque obolis duobus constitit.
BD. Dic illud ergo, quàm benè Asconda sta-
tim
Ephudion quinquertio certauerit
Cum canus esset & senex, grauisimum
Latusque haberet & manus & ilia
Thorace pollens. PH. mitte nugas dicere
Thorace tectus nemo Pancratium subit.

BD. Sapientiores sic tamen solent loqui,
Sed aliud inque, in hospitium conuiuus
Quod facinus arbitrare te fortissimum
Narrasse, quod quidem in inuenta feceris.
PH. Generosum & audax facinus est & ar-
duum

Σχόλια. Θεοχνης] οτι Θεοχνης εθεσ εστιν ο Αχαρ-
νευς, ον κη οπι πα μεγαλα δωπαρδ εν κωμωδ εσιν.

CHRIST. Θεοχνης εφη] Hunc Theogenem
Acharnésem fuisse ait Scholiastes Græcus, & quia
altos ventris edebat crepitus derisum à Comicis.
Tamen apud Sudam de Theogene Thasio exstat
hystoria, qui statuam æream è foro succollatam in
ædes suas transtulerat, Deinde, cū id ægrè ferret
populus, rursum ex ædibus suis in forum deporta-
uit, vnde magnam iniuit à populo gratiam, & lau-
dem sibi ingentem parasse dicitur. Nō est mei pa-
lati explorare, neque stomachi pronūciare, vtrum
hic innuat Comicus, Tatum hoc scio, hunc adeo
fuisse μεγαλοφυη & αλαζινα vt superbo fastidio re-
spuerit τον κοπορολογον, minutas fabellas de muri-
bus & felibus narraturientem.

Σχόλια. Γω κοπορολογω.] μεγαλοφυησ γω ων ε α-
λαζων παρητειω ως μπρα ταυτα ακεαι. Ωσ ξυσεθεω